

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112220111
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112220111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Gabriely Varhalíkovej a JUDr. Drahomíry Brixiovej, v právnej veci žalobcu: S. V., a.s., B. H. F., B. XX, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému v 1/ rade: E., s.r.o., I. 4, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX, a žalovanému v 2/ rade: X. Y., nar. XX.X.XXXX, B. XX, XXX XX S., zast. spoločnosťou B. & V. s.r.o., B. XX, XXX XX S., v konaní o zaplatenie 331,88 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 26Cb/102/2012-151 zo dňa 6.9.2013 jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného v 2/ rade zaplatiť žalobcovi 331,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.5.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; žalobu proti žalovanému v 1/ rade zamietol; žalovaného v 2/ rade zaviazal zaplatiť Slovenskej republike trovy štátu vo výške 33,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 19,50 eur za zaplatený súdny poplatok, ktorú sumu je žalovaný v 2/ rade povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalovanému v 1/ rade priznal náhradu trov konania za súdny poplatok za odpor vo výške 19,50 eur, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v 1/ rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 331,88 eur s 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 25.5.2012 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Dňa 21.12.2011 žalobca vyplatil žalovanému v 1/ rade poistné plnenie (doplatok) vo výške 331,88 eur. Žalovaný v 1/ rade žiadal o úhradu faktúry aj napriek tomu, že sumu 331,88 eur už uhradil poškodený X. B.. Ohľadne doplatku poistného plnenia sa vedie súdne konanie na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 15C/113/2011. Následne žalobca listom zo 14.5.2012 vyzval žalovaných v 1/ a 2/ rade, aby mu sumu 331,88 eur vrátili do 10 dní, nakoľko sa jedná o úhradu, ktorú už žalovanému v 1/ rade uhradil poškodený. Keďže žalobca nevie posúdiť, či suma bezdôvodného obohatenia bola zaslaná na účet žalovaného v 1/ rade, nakoľko ten mal v čase prvého pokusu o zaslanie poistného plnenia účet zrušený, alebo na účet konateľa spoločnosti, teda žalovaného v 2/ rade, preto žiada, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne. Žalovaný v 1/ rade ani žalovaný v 2/ rade uvedenú sumu nezaplatili, a preto žalobca s poukazom na ust. § 451 ods. 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má za to, že uvedeným konaním došlo k bezdôvodnému obohateniu u žalovaných. Vo veci bol 26.10.2012 vydaný platobný rozkaz č.k. 29Rob/87/2012-25, proti ktorému podal žalovaný v 2/ rade odpor s odôvodnením, že nie je vo veci

pasívne legitimovaný, nakoľko X. Y. ako súkromná osoba nikdy nebol a nie je v žiadnom vzťahu so žalobcom. Uvedená čiastka bola v zmysle zákona použitá ako vklad spoločníka do firmy E. W., I. 4, XXX XX S.. Predmetnú čiastku teda nepoužil na vlastné účely, ale pre potreby firmy E. W..

Na pojednávaní konanom dňa 5.2.2013 X. Y. (ako konateľ žalovaného v 1/ rade) uznal nárok žalobcu v celom rozsahu, nakoľko žalovaná suma bola uhradená spoločnosti E. W.. Žalovaný v 2/ rade nárok žalobcu neuznal, pretože žalovaná suma bola zaplatená žalovanému v 1/ rade.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania ako aj ich písomnými vyjadreniami, ktoré tvoria súčasť spisu a zistil, že 25.6.2009 došlo k vzniku škody na motorovom vozidle X. B., E. XX, S., ktorá bola uhradená z poistenia O. W.. Žalobca oznámil X. B. ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 29.9.2009 ako aj výšku poistného plnenia 6 614,35 eur, pričom uviedol, že poistné plnenie poukazuje v zmysle ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka na účet E. W. č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Oznámením o poistnom plnení z 15.12.2011 žalobca oznámil X. B. ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 14.12.2011 s tým, že doplatok poistného plnenia na základe prehodnotenia amortizácie vozidla vo výške 331,88 eur poukazuje v zmysle ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka na účet E. W. č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Z prehľadu „exkasa“ z 31.7.2012 súd zistil, že suma 331,88 eur bola 14.12.2011 poukázaná na účet spoločnosti E. W. č. XXXXXXXXXXX/XXXX a 17.7.2012 na účet X. B., pričom z výpisu z informačného systému žalobcu zistil, že suma 331,88 eur bola 15.12.2011 zaslaná spoločnosti E. W. na číslo účtu príjemcu XXXXXXXXXXX, dňa 21.12.2011 zaslaná spoločnosti E. s.r.o. na číslo účtu príjemcu XXXXXXXXXXX a dňa 18.7.2012 na účet X. B.. Z výpisu z účtu žalobcu mal súd preukázané, že dňa 21.12.2011 bola suma 331,88 eur poukázaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a z príjmového dokladu zo dňa 13.10.2009 bolo zrejmé, že X. B. uhradil spoločnosti E. s.r.o. sumu 331,88 eur titulom amortizácie z faktúry č. XXXXXXXXXXX.

Ďalej mal súd listom z 31.8.2009 preukázané, že spoločnosť E... zaslala žalobcovi faktúru za opravu vozidla poškodeného X. B., splnomocnenie na úhradu plnenia s uvedením čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktoré má byť plnenie poskytnuté. Splnomocnením z 25.6.2009 X. B. splnomocnil žalobcu na poukávanie úhrady za opravu vozidla na účet servisu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Faktúrou č. XXXXXXXXXXX z XX.X.XXXX splatnou XX.X.XXXX na sumu 6.964,08 eur spoločnosť E. s.r.o. vyúčtovala X. B. cenu za opravu motorového vozidla. Výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX bolo súdu preukázané, že žalobca uhradil na predmetný účet sumu 331,88 eur dňa 22.12.2011. Z interného dokladu firmy E. W. č. B z XX.XX.XXXX súd zistil, že suma 331,88 eur - úhrada faktúry č. XXXXXXXXXXX bola zaúčtovaná s textom „vrátenie vkladu spoločníkovi“. Z oznámenia spoločnosti I. O., U. z 26.6.2013 súd zistil, že účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX bol a je účtom X. Y. nar. XX.X.XXXX.

Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 15C/113/2011 bolo zistené, že X. B. si ako žalobca uplatnil voči spoločnosti S. V., U. nárok na náhradu škody vo výške 872,02 eur. V tejto sume bola zahrnutá aj čiastka 331,88 eur uplatnená titulom amortizácie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd prvého stupňa citujúc ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458, Občianskeho zákonníka uzavrel, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca poukázal dňa 21.12.2011 sumu 331,88 eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol a je účtom žalovaného v 2/ rade, a preto sa žalovaný v 2/ rade na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, nakoľko prijal od neho plnenie bez právneho dôvodu. Je pri tom právne irelevantné, ako ďalej naložil žalovaný v 2/ rade s poukázanými peniazmi, pokiaľ ich nevrátil žalobcovi. Predžalobnou výzvou zo 14.5.2012 žalobca vyzval žalovaného v 2/ rade na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 331,88 eur do 10 dní odo dňa odoslania výzvy (teda do 24.5.2012) a keďže žalovaný v 2/ rade nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie v uvedenej lehote, žalobca si uplatnil nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 331,88 eur vo výške 9% ročne od 25.5.2012, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Nakoľko bolo súdu preukázané, že sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil iba žalovaný v 2/ rade, súd žalobu proti žalovanému v 1/ rade ako nedôvodnú zamietol.

Okresný súd Košice I uznesením č.k. 26Cb/102/2013 zo dňa 6.9.2013 priznal spoločnosti I. O., a.s., Z. K. 3, XXX XX O., H.: XX XXX XXX náhradu nákladov za podanie správy súdu vo výške 33,00 eur, ktorú sumu jej poukázal z finančných prostriedkov štátu, a preto s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. zaviazal súd žalovaného v 2/ rade nahradiť tieto trovy štátu.

O trovách konania žalobcu voči žalovanému v 2/ rade súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania v sume 19,50 eur. O trovách konania žalobcu voči žalovanému v 1/ rade rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému v 1/ rade, ktorý mal vo vzťahu k žalobcovi vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v sume 19,50 eur (t.j. súdny poplatok za odpor).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2/ rade, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu voči nemu z dôvodu absencie pasívnej legitímácie zamietol a žalobcovi uložil nahradiť mu trovy konania. Poukázal na ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. a má za to, že zistenia, ku ktorým dospel súd prvého stupňa neboli správne právne posúdené a následne viedli k nesprávnym skutkovým záverom, a tým, k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej.

Vo svojom odvolaní žalovaný v 2/ rade opätovne opísal skutkový stav veci a zdôraznil, že určitú dobu žalovaný v 1/ rade využíval účet žalovaného v 2/ rade s tým, že peňažné prostriedky, ktoré boli pripísané na účet žalovaného v 2/ rade a ktoré boli presne identifikované pre žalovaného v 1/ rade, boli odovzdané žalovanému v 1/ rade, pričom na podporu týchto tvrdení boli súdu predložené interné doklady spol. E., z ktorých je zrejmé, že platba, ktorá bola pripísaná na účet dňa 22.12.2011 bola ešte v ten deň preúčtovaná na žalovaného v 1/ rade s poznámkou „vrátenie vkladu spoločníkovi.“ Teda týmto úkonom išlo len o bežnú účtovnú operáciu s cieľom zosúladiť účtovný stav v spoločnosti a teda nešlo o žiaden ďalší právny úkon, či nakladanie s peňažnými prostriedkami žalovaným v 2/ rade. Tie patrili odo dňa ich pripísania na účet spol. E. a ich preúčtovaním sa len zosúladiť účtovný stav, nedošlo k žiadnej fyzickej dispozícii s peniazmi či ich presun na inú osobu.

Keďže žiaden právny predpis v súčasnosti neukladá právnickej osobe povinnosť mať zriadený osobitný vlastný účet na podnikateľské účely, využívanie účtu konateľa spoločnosti pre spoločnosť vníma žalovaný v 2/ rade ako stav, ktorý je plne v súlade so zákonom. Všetky platby určené spol. E. boli pritom osobitne identifikované a patrili ihneď do majetku spoločnosti, teda žalovaného v 1/ rade.

Žalovaný v 2/ rade citujúc ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ďalej uviedol, že záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne iba v prípade, ak sa naplnia všetky menované, zákonom stanovené predpoklady na jeho vznik a keďže na strane žalovaného v 2/ rade nedošlo k akémukoľvek zväčšeniu jeho majetkových hodnôt, nebol naplnený už prvý, hlavný predpoklad na vznik bezdôvodného obohatenia, a teda bezdôvodné obohatenie tak ako ho definuje zákon, v tomto prípade vôbec nevzniklo. Keďže prvá platba smerovaná žalovanému v 1/ rade nebola úspešná, žalobca si zistil nové číslo účtu žalovaného v 1/ rade a následne bola druhá platba rovnako ako prvá, adresovaná z rovnakého právneho dôvodu žalovanému v 1/ rade a nie žalovanému v 2/ rade ako fyzickej osobe, s ktorou nebol žalobca v žiadnom právnom vzťahu. Platba mala poznámku „E.“, a teda bola jasne adresovaná žalovanému v 1/ rade a od počiatku mu patrila. Žalovaný v 2/ rade (ako konateľ spoločnosti) predmetnú platbu prijal v dobrej viere, neskúmal jej opodstatnenosť či neopodstatnenosť, vykonal iba jej správne zaúčtovanie na spoločnosť a zosúladienie tak všetkých účtovných dokladov. Fakticky bol predmetný účet využívaný žalovaným v 1/ rade a tak k zvýšeniu majetkových hodnôt došlo v majetkovej sfére žalovaného v 1/ rade a to dňa 22.12.2011. Sám žalovaný v 1/ rade túto skutočnosť potvrdil, ba dokonca uznal nárok žalobcu v celom rozsahu.

S poukazom na ust. § 132 O.s.p. je žalovaný v 2/ rade toho názoru, že súd prvého stupňa sa s ním predloženými dôkazmi a argumentmi nezaoberal dostatočným spôsobom, pri rozhodovaní sa s nimi nijako nevysporiadal a ostali medzi stranami sporné. Ide pritom o také významné fakty, ktoré majú rozhodujúci význam pre samotné rozhodnutie vo veci. Má za to, že najmä s otázkou, v koho majetkovej

sfére došlo k zvýšeniu majetkových hodnôt a teda kto v spore je pasívne legitimovaný sa súd prvého stupňa nesprávne vysporiadal. Žalovaný v 2/ rade žiaden majetkový prospech na úkor žalobcu, ktorý by bol v príčinnej súvislosti s poskytnutím plnenia žalobcom vo forme doplatku poistného plnenia, nezískal a keďže z hmotnoprávneho hľadiska nie je žalovaný v 2/ rade v právnom vzťahu bezdôvodného obohatenia nositeľom záväzku k jeho vydaniu, nie je ani pasívne legitimovaný v tomto spore.

Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezodôvodné obohatenie je tu konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezodôvodnému obohateniu. Keďže žalovaný v 2/ rade ako súkromná osoba sa na úkor iného nijako neobohatila, nevznikol záväzkový vzťah, ktorý by zakladal žalobcovu právo na vyplatenie bezodôvodného obohatenia. Súd prvého stupňa však dospel k záveru o vzniku bezodôvodného obohatenia medzi účastníkmi konania bez toho, aby sa zaoberal relevantnými skutočnosťami a dôkazmi, týkajúcimi sa splnenia základných predpokladov na jeho vznik. Jeho skutkový záver o obohatení sa žalovaného v 2/ rade a z neho vyplývajúci právny záver o vzniku právneho vzťahu z bezodôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom bolo treba v konaní bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že právny vzťah z bezodôvodného obohatenia vznikol t.j., aby bolo nepochybne preukázané, že žalovaný v 2/ rade bezodôvodné obohatenie získal, ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezodôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy na strane druhej. Súd prvého stupňa sa nezoberal rozhodnými skutočnosťami dôležitými pre správne posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil, a preto je jeho rozhodnutie vecne nesprávne.

K odvolaniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadril žalobca, ktorý tvrdí, že žalovaný v 2/ rade v podanom odpore nepopiera, že prijal peňažné plnenie vo výške 331,89 eur, žalovaný v 2/ rade je subjektom, v koho majetkovej sfére došlo k zvýšeniu majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch (rozsudok NS SR, 3Cdo 192/2004) a s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo 117/2011 uviedol, že podstatou bezodôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezodôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na úkor koho bol predmet bezodôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Suma 331,88 eur bol uhradená duplicitne z toho istého právneho dôvodu - amortizácie uvedenej v oznámení o poistnom plnení zo dňa 29.9.2009, týkajúca sa opravy vozidla, ktorého cena bola fakturovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou žalovaným v 1/ rade a bola žalobcom krátená. Skutočnosť, ako žalovaný v 2/ rade naložil s prijatým peňažným plnením, nepovažuje žalobca za právne relevantnú, pretože k bezodôvodnému obohateniu došlo už pripísaním peňažných prostriedkov na jeho účet.

Keďže žalobca nemal vedomosť o tom, že účet (na ktorý poukazoval sumu 331,88 eur) patrí žalovanému v 2/ rade, nevedel o tom v čase prevodu, ale až následne, považuje preto obranu žalovaného v 2/ rade, spočívajúcu v tom, že peňažné prostriedky boli žalovaným v 2/ rade žalovanému v 1/ rade odovzdané a že žiadny právny predpis neukladá právnickej osobe povinnosť mať zriadený vlastný účet na podnikateľské účely, za irelevantnú, pretože jeho platba bola jasne adresovaná žalovanému v 1/ rade.

Ďalej žalobca uviedol, že nemal záujem riešiť vec žalobou, v rámci korektnej komunikácie vyzval žalovaných v 1/ a 2/ rade na vrátenie omylom vyplatených prostriedkov. Celá argumentácia žalovaného v 2/ rade o tom, že tieto prostriedky žalovanému v 1/ rade patria, je scestná, jedná sa o omylom uhradenú platbu, na čo žalobca niekoľkokrát poukazoval. Taktiež nie je žalobcovi zrejmé, prečo ak konateľ žalovaného v 1/ rade X. Y. (podľa jeho vlastných slov), nepoprel nárok žalobcu, predlžuje spor neustálym prezentovaním ďalších a ďalších argumentov namiesto toho, aby žalobcovi vrátil uvedené finančné prostriedky. Žalobca má za to, že ak odvolací súd vráti vec na ďalšie konanie, v ktorom súd zaviazne žalovaného v 1/ rade na úhradu, aký je praktický rozdiel, ak konateľom je tá istá osoba ako žalovaný v 2/ rade. Jediný rozdiel vidí žalobca v tom, že žalovaný v 2/ rade počíta s nevyhnutnosťou pohľadávky od žalovaného v 1/ rade. Ak chcel žalovaný v 2/ rade len zosúladiť účtovnú evidenciu, a preto vložil vybrané finančné prostriedky do pokladne žalovaného v 1/ rade, nič mu nebránilo ako konateľovi tieto finančné prostriedky z pokladne žalovaného v 1/ rade vybrať a poskytnúť žalobcovi.

Súdu predložené interné doklady spol. E..., ktoré majú preukazovať „preúčtovanie“ prostriedkov na žalovaného v 1/ rade, žalobca spochybnil. Má za to, že už len vzhľadom na charakter a formu týchto interných dokladov, tieto nemajú žiadnu dôkaznú silu - ide len o obyčajný v počítači napísaný dokument. Podstatné je, že nešlo o preúčtovanie, kde by žalovaný v 2/ rade mohol preukazovať, že peniaze previedol žalovanému v 1/ rade z účtu na účet, ale o fyzický výber sumy 331,88 eur a ich údajné vloženie do pokladne žalovaného v 1/ rade. Poznámka pri internom doklade „vrátenie vkladu spoločníkovi“ je nelogická, zmätočná, ktorá taktiež uvedený „dôkaz“ spochybňuje. Nie je zrejmé, o aké vrátenie vkladu (akého vkladu) spoločníkovi išlo a prečo spoločníkovi. Ak boli peniaze odovzdané do pokladne E. W., tak boli dané spoločnosti a nie vrátené (ako vklad) spoločníkovi.

Žalobca z hľadiska súladu s daňovými predpismi a účtovnými predpismi poukázal na tvrdenia žalovaného v 2/ rade „... išlo o bežnú účtovnú operáciu s cieľom zosúladiť účtovný stav ....“ „ keďže žiadnym právnym predpis v súčasnosti neukladá právnickej osobe povinnosť mať zriadený osobitný vlastný účet ...“.

Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. aj s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2/ rade nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne a úplne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke posúdil v súlade so zákonom a preto aj správne rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K námietkam žalovaného v 2/ rade uvedeným v odvolaní dodáva, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca zaslal sumu 331,88 eur na jeho účet. Teda iba s ním je v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v právnom vzťahu.

Je právne bezvýznamné, akú finančnú operáciu žalovaný v 2/ rade následne vykonal, t.j. či tieto prostriedky poskytol žalovanému v 1/ rade alebo inej osobe. Jeho povinnosťou bolo ich vrátiť žalobcovi.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti (okrem výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanému v 1/ rade a náhrade jeho trov, ktoré neboli napadnuté) ako vecne správny.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že ostatné námietky žalovaného v 2/ rade nemajú pre rozhodnutie odvolacieho súdu právny význam.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p., neúspešný odvolateľ (žalovaný v 2/ rade) na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo a ostatným účastníkom žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.